

Dmitry Blizniuk

Narnia

translated from Ukrainian by Sergey Gerasimov

let's go to bed naked today
like ordinary husband and wife, like lovers
let's take off all the clothes
pants shirts sweaters jackets stuffed with
passports medicines memory sticks cash
keys credit cards mobile phone chargers
let's take off our shoes and socks
let's not be afraid that a shell might hit
our house today and we'll survive but have to run
through the starry winter night to Poland
to Narnia
let's make a feast tonight a feast
of peaceful life
we'll get naked embrace each other and drift quietly to sleep
let our skin and our bodies remember trust and tenderness
let's today just for one night turn off the war
the explosions the shelling of Kharkiv
we'll draw a circle with chalk around our bed – protecting it from demons
monsters, let's turn on the warm floors
let the war end today at least for two
three four five hours
let's send the evil magician to his bunker
let him not kill today
let him miraculously die for just one day

half of my kingdom for a quiet night
half of my life for a peaceful day
let it be this way: a crumpled bedsheet -
two cigarettes in the semi-darkness two
red and orange fish in a fishbowl
four arms and you
putting your ear to my chest
like a lizard pressing itself to a warm mossy rock

Дмитро Близнюк

НАРНІЯ

давай сьогодні ляжемо спати голі
як нормальні чоловік і дружина як коханці
зніmemo усі речі штани кофти куртки набиті
паспортами ліками флешками готівкою
ключами кредитками зарядками для мобільників
зніmemo взуття та шкарпетки давай сьогодні
не будемо боятися що вночі до нашої оселі
прилетить снаряд а ми виживемо і нам доведеться бігти
крізь зимову зіркову темряву в Польщу Нарнію давай
сьогодні ввечері влаштуємо свято
мирного життя
роздягнемось догола обіймемось і спокійно заснемо
нехай наша шкіра
і тіла згадають довіру ніжність
давай сьогодні хоч на одну ніч вимкнемо війну
вибухи обстріли бомбардування Харкова
окреслимо крейдою наше ліжко від Вія демонів
монстрів увімкнемо теплі підлоги давай сьогодні
закінчиться війна хоч на два три чотири п'ять
годин
давай напишемо злому чарівнику у бункер
нехай він сьогодні не буде вбивати
нехай він якось казково здохне хоч на один день.

пів царства за спокійну ніч,
пів життя за мирний день.
давай це буде так: зім'яте простирадло –
дві цигарки в напівтемряві, дві
червоно-оранжеві рибки в акваріумі,
чотири руки, ти
притискаєшся вухом до моїх грудей
ніби яйця до теплого каменю, порослого мохом.
і мій голос – вино у бурдюку,

and my voice is wine in a wineskin
a brook in a dark cave
I'm saying something tender then vulgar then real
and these words are not born in the bronchi
or in the throat or on the teeth
but in the eyes
in the darkness and silence
our blood is pulsing – the supple worms
of subway cars are sliding inside the echoing tunnels
the station *I Love You* is next to last
in the unfinished end of the subway
in the unwritten line
it's our stop, we'll have to get off my dear
from here we'll have to walk.

струмок в темній печері.
я говорю щось ніжне, вульгарне. потім справжнє.
і ці слова народжуються не в бронхах,
не в горлі та не на зубах,
але в очах,
у напівтемряві та мовчанні.
наша кров пульсує – гнучкі черв'яки
вагонів метрополітену
ковзають по гучних тунелях.
станція "я тебе кохаю" – передостання
у недобудованій гілці метро,
у недописаному рядку.
далі ми виходимо, рідна,
і нам треба йти пішки.